

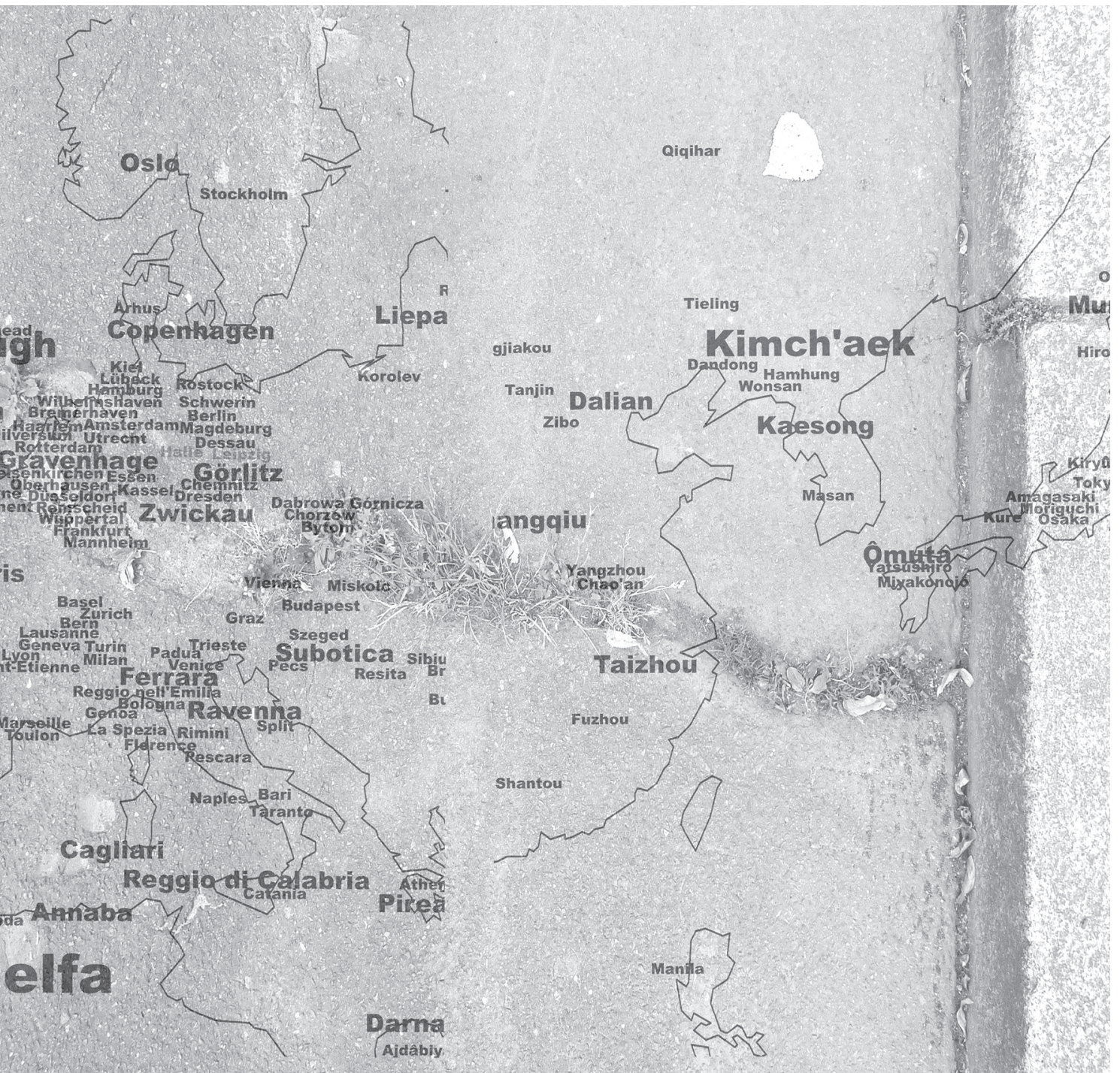
απορώξ

naturecultures
political ecologies
archive architecture
civic space

εικ. 1

EX. 2

Ποια είναι η αρχιτεκτονική του αρχείου την εποχή της ψηφιακής αναπαραγωγής; Πώς η διασπορά και η κυκλοφορία παρά η αποθήκευση και η απόσυρση από την δημόσια επικράτεια μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως στρατηγικές διατήρησης; Είναι οι παγκόσμιες ερμητικές αρχειακές εγκαταστάσεις όπως ο «Θόλος της Αποκάλυψης» στα νησιά Svalbard (εικόνα 3) και το Corbis Iron Mountain ισχυρές μηχανές μαζικού ελέγχου; Τι είδους ζωντανό αρχείο μπορούμε να σχεδιάσουμε σε αντιπαράθεση με τις παγκόσμιες αποθήκες διατήρησης βιογενετικού υλικού; Με τι τρόπους οι αποκαλυπτικές αφηγήσεις πληροφορούν τη σύσταση των μεγα-αρχείων και το βιοπολιτικό σχεδιασμό; Ποιες είναι οι δυνατότητες αντίστασης απέναντι στις υπολογιστικές μεθόδους του «καπιταλισμού της καταστροφής» και στην «ηθική της πιθανότητας» που επιβάλλεται με μοντέλα διάγνωσης / στατιστικής από τις κυβερνήσεις και αγορές; Υπάρχουν εναλλακτικές; Μπορούν οι αυξανόμενοι άγονοι αστικοί τόποι στις παγκόσμια συρρικνούμενες πόλεις να χρησιμοποιηθούν για την κατασκευή άγριων (εξτρα-πολιτισμικών) διαδρόμων επικοινωνίας; Αν τα πολιτιστικά σενάρια χρησιμοποιούνται για να από-πολιτικοποιούν αυτούς τους «πειραματικούς» αστικούς χώρους, τι καλλιτεχνικά εργαλεία χρειάζεται να ενεργοποιηθούν για να τους επαναπολιτικοποιήσουν;

Μπορεί η άγρια συνθήκη και οι υποσχέσεις της να καλλιεργηθούν; Είναι η καλλιέργεια καλύτερη, αν είναι λιγότερο καλλιεργημένη; Μια διαλεκτική; Μπορεί το κενό να είναι πάροχο; Μπορούμε να πουλάμε ταραξάκο σε γλάστρες; Έχει νόημα να έχουμε αγρούς με ταραξάκο; Ποιες δυνατότητες των ταραξάκο θα χαθούν αν καλλιεργηθούν; Έχει νόημα να αφήσουμε ένα ορισμένο ποσοστό κενών μέσα στην πόλη; Θα είναι περισσότερο ζούγκλα ή ένας σωρός σκουπίδια; Τι ποσό αυτοελέγχου είναι παραγωγικό; Είναι αναγκαίος ο εξωτερικός έλεγχος;

Είναι οι σπόροι σε κάθε περίπτωση προϊόντα σεξουαλικής διαδικασίας; ποια είναι τα πλεονεκτήματα της σεξουαλικής αναπαραγωγής; Είναι το σεξ υπερεκτιμημένο; Ο ανασυνδυασμός των γονιδίων είναι πολυτέλεια; Είναι οι κλώνοι ορισμένες φορές ο πιο αποτελεσματικός τρόπος; Είναι η α-σεξουαλική αναπαραγωγή απολαυστική; Όσο για την αγάπη; Μπορεί το ταραξάκο να είναι ναρκισσιστικό; Γιατί είναι τόσο ευφύες; Γιατί βρίσκεται παντού; Τι κάνει τους ανθρώπους να το μισούν; Πρόκειται να αλλάξει όλα όσα ξέρουμε για τους σπόρους; Μπορείτε να φανταστείτε ότι είστε ικανή να αλλάζετε ανάμεσα σε σεξουαλική και α-σεξουαλική αναπαραγωγή; Να έχετε παιδιά ή κλώνους, όπως το αισθάνεστε; Ή ακόμα, να έχετε ένα τριπλοειδές ή πολυπλοειδές, πολύ μεγαλύτερο του εαυτού σας, αντίτυπο;

Παρατίθενται αποσπάσματα μιας διευρωπαϊκής συνομιλίας ανάμεσα σε δύο καλλιτέχνες στο Βερολίνο, στις αρχές καλοκαιριού του 2010, πάνω στην ιδέα ενός αστικού καταφυγίου σπόρων. Οι συνομιλίες του Βερολίνου είναι μια παράλληλη δράση στην ελληνική αρχαιακή πρόταση της Μπιενάλε Βενετίας, σε απόσταση από το ελληνικό κέντρο. Πληροφορεί την αρχαιακή κατασκευή σε ορισμένες από τις προϋποθέσεις της.

Το αστικό καταφύγιο σπόρων προτείνεται ως ένα ανοιχτό αρχαιακό μοντέλο, σε αντίθεση με τις υπάρχουσες εθνικές και παγκόσμιες τράπεζες σπόρων. Αστικοί άγονοι τόποι και τα φυτά ταραξάκο χρησιμοποιούνται εδώ ως δύο ενεργές μεταφορές για να παράγουν προτάσεις και δράσεις. Βρήκαμε ένα σύστημα διαδρόμων επικοινωνίας και βιογενετικών μηχανισμών για να αναιρέσουμε τις προσβολές βιοπολιτικού και αστικού σχεδιασμού. Ένας συντελεστής εξάπλωσης και ένας επισφαλής χώρος που μπορεί παροδικά να συγκεντρώνει και να διασπείρει. Ο αστικός άγονος τόπος είναι ένα καταφύγιο (στεγάζω και φεύγω), ένας εξτρα-πολιτισμικός χώρος που λειτουργεί ως παροδικό καταφύγιο για σπόρους που απειλούνται από την εντατική καλλιέργεια των αγρών. Το ταραξάκο είναι ένας ευφυής σπόρος που έχει ενσωματωμένη την πληροφορία να αναπαράγεται και να διασπείρεται γρήγορα και αποτελεσματικά στα αστικά περιβάλλοντα και οπουδήποτε αλλού.

Το Βερολίνο είναι μια πόλη παραδειγματική για το αστικό καταφύγιο σπόρων. Πόλη όπου η πολύ υψηλή βιοποικιλότητα συνοδεύεται από τα εμφανή ίχνη μιας ιδιόμορφης έλλειψης ελέγχου και από γκριζες ζώνες σε σχέση με την ιδιοκτησία και την ευθύνη. Μεγάλες εκτάσεις κενών εναλλάσσονται με μικρές κλίμακας ρωγμές και δημιουργούν ένα διάδρομο που διευκολύνει τη διανομή των σπόρων. Σε μια άλλη κλίμακα, το Βερολίνο είναι ανάμεσα σε ομάδες πόλεων σε συρρίκνωση, τόσο στη Δύση όσο και στην επικράτεια του πρώην ανατολικού μπλόκ. Οι συρρικνούμενες πόλεις είναι ένα σύνθετο παγκόσμιο φαινόμενο, συνδεδεμένο τόσο με τη μετα-σοσιαλιστική συνθήκη στην Ευρώπη, όσο και με την εκβιομηχάνιση και την προαστικοποίηση στην Αμερική και στην Ασία. Καθώς νέα κτήρια υπηρεσιών της μετα-φορντικής οικονομίας επεκτείνονται στις περιφέρειες, οι συρρικνούμενες πόλεις παράγουν συνεχώς κενό χώρο, κατεδαφίσεις και ερείπια στα κέντρα τους. Με αυτή την έννοια, είναι δυνατό να φανταστεί κανείς παγκόσμιους διαδρόμους καταφυγίου ως υποδομή των ζωντανών αρχείων των σπόρων.

Στην κλίμακα των σπόρων, τα φυτά παράγουν ένα υψηλά οικονομικό αρχείο των βασικών πληροφοριών τους. Οι σεξουαλικές δραστηριότητες οδηγούν σε μια ανταλλαγή πληροφορίας ανάμεσα στα άτομα, ενώ η

απομικτική αναπαραγωγή, όπως η παρθενογένεση ή η κλωνοποίηση επιτρέπει να παραχθεί ένα τέλειο αντίτυπο γενετικής πληροφορίας. Ανάλογα με το περιβάλλον και τον ειδικό μηχανισμό διασποράς του φυτού, το ένα ή το άλλο αποκτά σημασία. Το ταραξάκο (*taraxacum officinale*), είναι ικανό να αλλάζει ανάμεσα σε αυτούς τους μηχανισμούς και μπορεί να χρησιμοποιεί την ίδια κατασκευή του σπόρου για να μεταδίδει διαφορετικά «υπο-γέννη». Αυτό κάνει το ταραξάκο έναν κυρίαρχο παράγοντα, ένα μοντέλο προσαρμογής, αφομοίωσης και μετατροπής ή απλά έναν ιθύνοντα παγκόσμιας επιβίωσης.

Πάνος Κούρος και Susanne Gerber

Το έργο παρουσιάστηκε στη 12η Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής Βενετίας (2010), στο πλαίσιο της ελληνικής συμμετοχής «Κιβωτός, παλαιοί σπόροι για νέες καλλιέργειες».

What is an architecture of archive in the age of digital reproduction? How spread and circulation rather than stock and withdrawal from the public domain can be used as strategies for conservation? Are global hermetic archive installations, such as “Doomsday Vault” in Svalbard islands (image 3) and Corbis Iron Mountain, powerful machines for mass control? What kind of living archive can we design to counteract the global seed banks of preservation? In what ways apocalyptic narrations inform the constitution of mega-archives and biopolitical design? What are the possibilities of resistance to the calculative methods of “disaster capitalism” and the “ethics of probability” that are imposed by models of diagnosis / statistics from governments and markets? Are there alternatives? Can multiplied wastelands in global shrinking cities be used to create wild (extra-cultural) communicating corridors? If cultural scenarios are used to de-politicize these ‘experimental’ urban wastelands, what artistic tools must be put forward to re-politicize them?

Can wildness and its promises be cultivated? Is cultivation better, if it is less cultivated? Is there a compromise between wildness and cultivation? A dialectic? Can the void be a park? Can we sell dandelions in pots? Does it make sense to have fields of dandelions? What abilities of dandelions will be lost if they were cultivated? Does it make sense to leave a certain percentage of voids in a city? Will they be more a jungle or more a rubbish whole? What amount of self control is productive? Is external control necessary?

Are seeds in any case products of a sexual procedure? What are the advantages of sexual reproduction? Is sex overestimated? Is the recombination of genes luxury? Are clones sometimes the more effective way? Is asexual reproduction joyful? What about love? Can a dandelion be narcissistic? Why are dandelions so intelligent? Why are dandelions everywhere? What makes people hate them? Will they change everything we did know about seeds? Can you imagine to be able to switch between sexual and asexual reproduction? To have children or clones, just like you feel? Or even to have a triploid or polyploid much bigger version of yourself?

These are fragments of a transeuropean conversation between two artists in Berlin, in the early summer 2010, on the idea of a city seed refuge. The Berlin talks are a parallel action to the Greek archiving proposal in Venice Biennale, at a distance from the hellenic center. It informs the archiving construction at certain of its presuppositions.

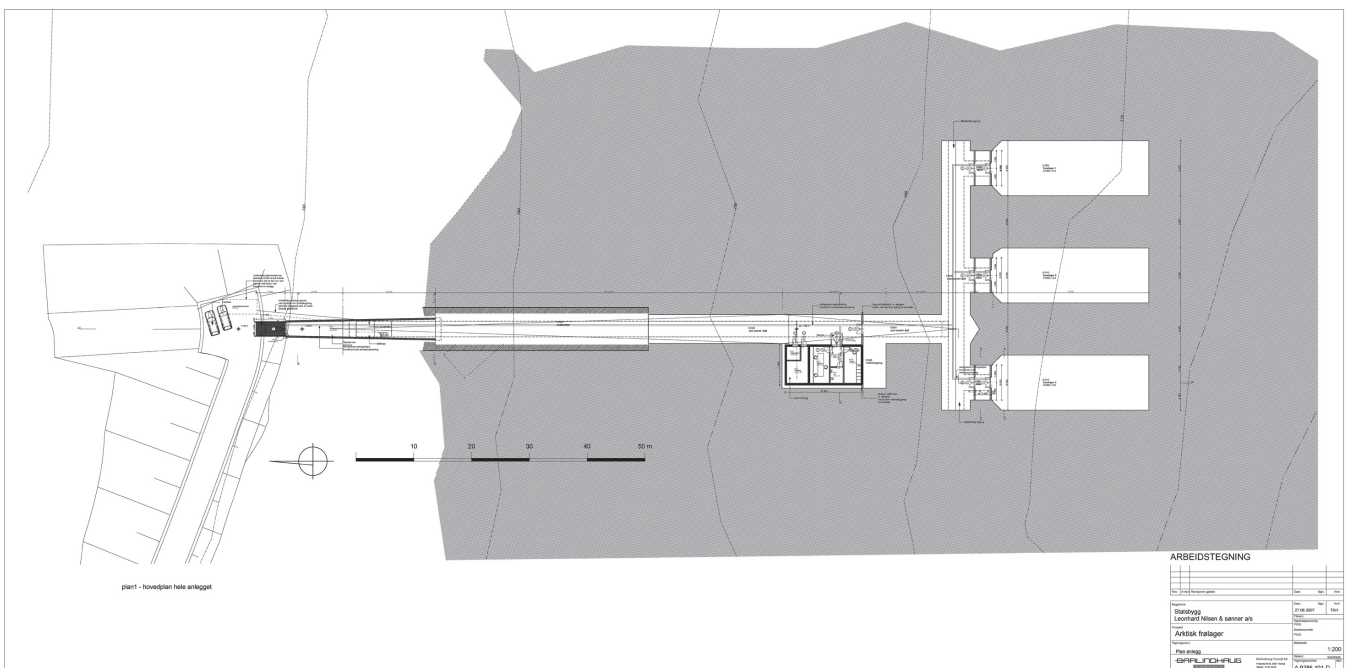
City as seed refuge is proposed as an open archiving model, as opposed to existing national and global seed-banks. City wastelands and dandelion plants are used here as two operative metaphors to generate thought and actions. We found a system of communicating corridors and biogenetic mechanisms to question biopolitical and urban planning offences. A spreading agent and a precarious space that can temporarily gather and disseminate. The urban wasteland is a refuge (shelter + flee), an extracultural space that functions as provisional shelter and survival space for seeds threatened by the intense cultivation of the fields. The dandelion is a superintelligent plant, with the capacity to spread fast and effectively in urban environments and everywhere else.

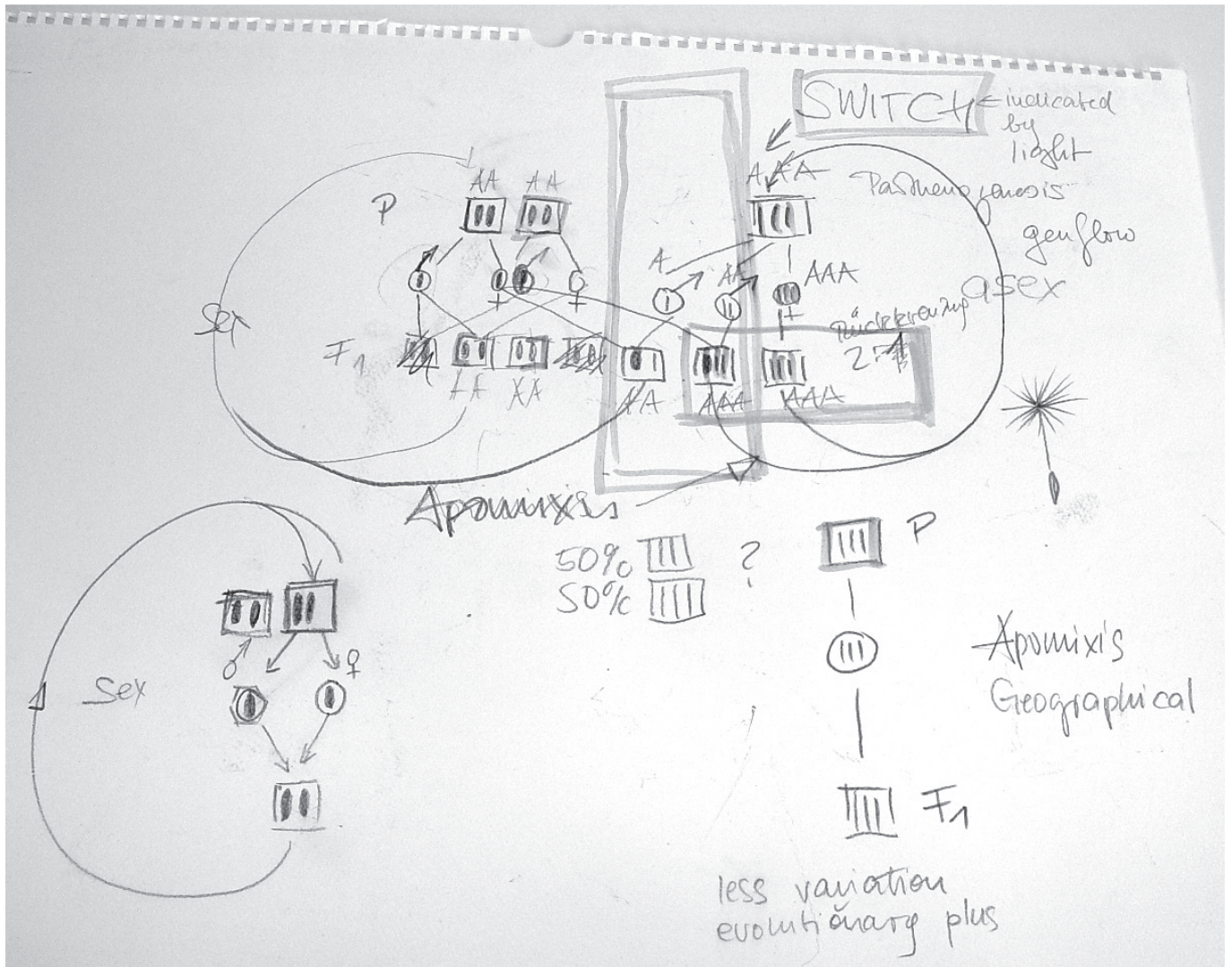
Berlin is a paradigmatic city for the seed refuge. A city with very high biodiversity of wild plants along with obvious traces of a particular lack of control and grey zone situations about property and responsibility. Big void expanses alternating with small scale cracks make a corridor which facilitates seed spreading. At another scale, Berlin is in between a constellation of shrinking cities in the west and the former east block states. Shrinking cities is a complex global phenomenon, connected not only with post-socialism in Europe, but also with de-industrialization and suburbanization in America and Asia. As new service buildings of post-fordist economy develop in the peripheries, shrinking cities constantly produce voids, demolitions and ruins at their very centres. In that sense, it is possible to imagine global refuge corridors as the infrastructure of living seed archives.

In the mode of a seed, plants produce a highly economic archive of their essential information. Sexual activities lead to an exchange of information between individuals, whereas apomictic reproduction, like parthenogenesis or cloning allows to produce a complete copy of genetic information. Depending on the environment and the special spreading mechanism of the plant the one or the other makes more sense. Dandelion, taraxacum officinale, however is able to switch between those mechanisms and can use the same seed-construction for spreading different "sub-species". This makes the dandelion a predominant agent, a model of adaption, assimilation and conversion or simple a master of global survive.

Panos Kouros and Susanne Gerber.

The work was presented in the 12th Architecture Venice Biennale (2010), as part of the Greek participation "The Ark, Old Seeds for New Cultures".

εικ. 4

εικόνα 1: ταραξάχο / Dresdener Strasse, 10179 Berlin
 εικόνα 2: παραδόσιμος διάδρομος σε χάρτη πόλεων σε συρρίκνωση. Φωτογραφικό κολάζ σε χάρτη. (Χάρτης: Project office Philipp Oswald, με επιμέλεια του Tim Rieniets. *Shrinking Cities*, international research and exhibition project, 2002 - 2008)
 εικόνα 3: Παγκόσμιος Θόλος Σπόρων Svalbard, www.croptrust.org/work/svalbard-global-seed-vault/. Σχέδιο: Διεύθυνση Δημοσίων Έργων και Ιδιοκτησιών, Νορβηγία
 εικόνα 4: Σεξ, Απομίξις, Genflow - Monoploid, Diploid, Triploid - σημειώσεις των τρόπων αναπαραγωγής του ταραξάχο

Image 1 : dandelion / Dresdener Strasse, 10179 Berlin
 Image 2 : global corridor on world shrinking cities map. Photographic collage on map. (Map created by Project office Philipp Oswald, edited by Tim Rieniets. *Shrinking Cities*, international research and exhibition project, 2002 - 2008)
 Image 3 : Svalbard Global Seed Vault, www.croptrust.org/work/svalbard-global-seed-vault/
 Drawing: The Directorate of Public Construction and Property, Norway
 Image 4 : sex, apomixis, genflow - monoploid, diploid, triploid - notes on reproduction modes of dandelion

Τα κείμενα στο απορρώξ εκδίδονται με την άδεια Αναφορά Δημιουργού-Μη Εμπορική Χρήση-Όχι Παράγωγα Έργα 4.0 <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

© με την επιφύλαξη κάθε δικαιώματος για τις εικόνες 1, 2, 4.

απορρώξ
 ένα ζωντανό αρχείο για δράσεις, πρότζεκτ, κριτικές εργασίες
 archivepublic@upatras.gr
 Εργαστήριο έρευνας τέχνης στη δημόσια σφαίρα
 Τμήμα Αρχιτεκτόνων, Πανεπιστήμιο Πατρών

The texts are licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivativeWorks 4.0 license. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

© All rights reserved for images 1, 2, 4.

aporrrox
 a living archive for actions, projects, critical works
 archivepublic@upatras.gr
 Laboratory for Research in Art and the Public Sphere
 Department of Architecture, University of Patras